

MALÍČEK

občasník žáků ZŠ Chrudim, Dr. J. Malíka

ročník XIV, číslo 4
duben 2006
cena 5 Kč

Milý čtenáři, právě se k Tobě dostalo zbrusu nové číslo časopisu Malíček, myšlenkový proud a dva měsíce práce redaktorů a redaktorek. Ponoř se spolu s námi do hlubin čisté a důvěřivé, nikým nezkalené vody plné reportáží, rozhovorů, luštění, soutěžení a jiného. A jako letošní devátáci přijímacím řízením na střední školy propluj i ty bez nervů ty dosud neprozkoumané hlubiny učení. Vydrž až do konce školního roku, jehož závěr se nám i přes ustavičné Madonnino „Time goes by, so slowly“ blíží. Teď ovšem pusť všechno z hlavy, nezabývej se tím, že se ti nepovedl nějaký test, například Kalibro, že? Jdi do soutěží, hlasuj v hitparádě a při čtení se náležitě pobav a informuj. Vždyť od toho tu také Malíček je. Jsi připraven? O.K. Tři, dva, jedna ... **SKOČ!**

**Představujeme
redaktory**

**HORORY
V SEDMI CE
PŘIJÍMACÍ
ZKOUŠKY ANEB
MŮJ DEN "D"**

**PROJEKT "KNIHA"
CO SE BUDE NOSIT?**

SOUTĚŽ

Martin Vápeník, IX. A

“Noc s Andersenem” 31. 3. 2006 – třída I. A

ANKETA

ANKETA

ANKETA

*Celá redakce časopisu Malíček přemýšlela nad anketní otázkou do tohoto čísla a napadlo nás, že když se u nás ve škole konala Noc s Andersenem, proč nezaměřit anketní otázku tímto směrem. A proto jsme se některých z vás ptali: **Jaká je vaše oblíbená knižní postava a proč?***

Míša I. A: Dinosauři z knihy Človíčková dobrodružství, jsou velcí a silní.

Robert I. A: Mně se líbí princ Bajaja, je to rytíř a umí bojovat.

Lucka I. A: Červená karkulka. Líbí se mi její krásné šatičky.

Marcelka I. B: Má oblíbená knižní postava je Hurvínek, protože je zábavný.

Hanička I. B: Krteček, je roztomilý a nosí krásné modré kalhotky.

Lukáš II. A: Ferda mravenec, prožívá všelijaká dobrodružství.

Rád'a II. B: Líbí se mi Mikeš, protože je dobrodružný, chytrý a roztomilý kocour.

Valerka II. B: Martinka. Umí se starat o miminko a tak.

Pavel III. A: Legolas, umí výborně střílet z luku.

Anička III. A: Pipi dlouhá punčocha. Je vtipná, zábavná a zajímavá.

Pét'a III. B: Petr z knihy Letopisy Narnie. Je odvážný, statečný a jmenuje se stejně jako já.

Simča III. B: Líbí se mi Agáta z knihy Ohrožená plavba. Je jí teprve deset let a už je detektivkou.

Verča IV. A: Arabela, je pohádková a vlastní kouzelný prsten.

Pét'a IV. B: Harry Potter, je to hrdina.

Kuba V. A: Pes z Čtyři a půl kamaráda. Je srandovní, rozčepýřený, a i když je starý, umí dobře hlídat "svůj" dům.

Pavla V. B: Julie, má ráda koně a je hodná.

Kája VI. A: Lole Rose. Líbí se mi její chování.

Verča VI. B: Hermiona z Harryho Pottera. Je vynikající kouzelnice a dokáže říct svůj názor.

Zuzka VII. A: Harry Potter, je hezký, odvážný, chytrý, prostě je celý super.

Lucka VII. A: Riki z knihy Diablo, můj vysněný kůň, protože je sebestředná a spravedlivá.

Katka VII. B: Amélie, protože pořád zlobí.

Šárka VIII. B: Líbí se mi brouk Pytlík, protože vždy všechno zpacká.

Lenka IX. A: Betty Mahmoodyová, prošla si životní zkouškou, mnoho toho zažila a zachránila svoji dcerku. Vážím si jí, hodně si toho vytrpěla.

Kája IX. B: Oblíbenou knižní postavu asi nemám a poslední dobou nemám na knihy moc času. Ale stejně se mi líbí Pat a Mat, jsou to opravdoví frajeři.

paní učitelka Pavla Adámková: Líbí se mi chůva z Pyšné princezny, jelikož uměla princezně vždy dobře poradit.

paní učitelka Ivana Brožová: Leo Popper, ví si více méně se vším rady a je vždy nad věcí.

paní učitelka Helena Drašíková: Doktor Ravic z Vítězného oblouku, pro jeho postoj k životu.

paní učitelka Hana Šustrová: Sherlock Holmes, líbí se mi, jak řeší všelijaké záhady.

pan učitel David Hainall: Já mám dvě oblíbené knižní postavy. První je Kara Ben Nems, protože navštívil země, které bych si jednou přál navštívit já. Je to dobrodruh. Také se mi líbí vždy čestný Mirek Dušín z Rychlých šípů.

Nikola Hrouzková a Katka Vodová, VII. A

Seznámení s novými učiteli

V tomto čísle vám představíme paní učitelku, která na druhém stupni učí francouzštinu a český jazyk. Nosí originální oblečení a studuje Pedagogickou fakultu v Hradci Králové. Už jste určitě poznali, že se jedná o paní učitelku **SYLVII KRATOCHVÍLOVOU**.

Jak jste se dostala na naši školu?

Při studiu na VŠ v Hradci Králové jsem o vaší škole slyšela na přednášce. Velice mě zaujalo, co tato škola dělá a jak se prezentuje. Rozhodla jsem se, že zkusím absolvovat praxi, a protože pan ředitel potřeboval francouzštináře, tak jsem to místo vzala.

Co se vám na naší škole líbí a naopak ne?

Líbí se mi, že tu potkávám slušné a sebevědomé žáky, nelíbí se mi, že se tu občas potkám s osobami, se kterými se nelze dohodnout a které se neumí chovat slušně, přičemž si myslí, že jsou jedinými hodnotiteli světa a že svět je právě takový, jaký si ho oni představují. Ale tak je to všude, kam se podíváte. Jedna věc se mi na této škole nelíbí opravdu, to je bufet, je plný nezdravých sladkostí, nemůžete v něm zakoupit žádný zdravý výrobek. Myslím, že žáci nejsou sami schopni usoudit, že to není zdravé a nekoupit si to, zvláště když nemají výběr. Proč si nekoupit například místo chemického lízátko jablko?

Co jste vystudovala?

V současné době dostudovávám Pedagogickou fakultu v Hradci Králové. Předtím jsem obhlížela nějaké ty vysoké školy v Praze.

Máte ještě nějaký cíl?

Chci najít cestu, kterou mám jít. Tu cestu lemují různé cíle. Nejde o to mít cíl, ale mít cestu, směřování. Myslím, že tu cestu mám objevenou, cíl je jen vedlejší záležitost. Ale vím, že vám jde o to ze mě vypáčit, co chci v životě dělat dál. V životě jde o to umět se dívat okolo sebe a maximálně využít všechny

příležitosti, takže mou další cestou (cílem) je cestovat, čerpat nové zkušenosti a perfektně ovládnout angličtinu.

Mým velkým snem je cesta do Izraele, chci vidět Jordán, Mrtvé moře, místa, kudy se procházel Ježíš. Bez historie a kultury, která je na Blízkém východě bychom my, Evropané, nikdy nebyli takoví, jací jsme. To je kout světa, kde by se mělo chodit v bačkorách, jak je pro nás významný.

My o Vás víme, že jste nějaký čas byla ve Francii. Co se vám tam líbilo?

To je velká kapitola mého života. Svou první (náhodnou) cestu do Francie jsem zažila po maturitě. Koupili jsme si s kamarádkou lístek do Lyonu, naprosto neznámého města, neuměly jsme ani slovo francouzsky. Intuice mi říkala, že by to tam mohlo být dobré. To, co jsem tam tenkrát prožila, byl kulturní šok, údiv, nadšení, pocit svobody a dobrodružství. Bylo by to na celou knihu. Takže ve zkratce: líbilo se mi, že se lidé líbají, když se potkají, lidé se tak nešklebí, když jsou na ulici (u nás jsou lidé víc zasmušilí a tváří se jako citróni), obdivovala jsem okenice v oknech, obchody s krásnejma hadrama, Araby a černochoy v ulicích, barvy (hlavně žlutá, oranžová a zelená), vůně, tiché barvy na venkově. Lidé chodí nápaditě a barevně oblečení. Nevadí, že máte natrhle triko, hlavně, že ho umíte náležitě nosit. To byly první dojmy.

Když jsem se s tou zemí seznámila víc, udivila mě míra demokracie, síla odborů, obrovské manifestace, lidé se nebojí říci, co si myslí, dokáží se sjednotit. To tu v Čechách není a asi nikdy nebude. Taky se mi líbí, že si nikdo nevšímá toho, co máte na sobě, ve Francii vás neotravují pohledy žen, které si vás prohlížejí od hlavy až k patě. Je to každému fuk (slovo fuk je z francouzštiny!). Jsou i věci, které mě na Francouzích štvou, třeba že přehání a snaží se být stále nadšení, i když není proč. Všechno je super, genial, extra a pak, když to vidíte na vlastní oči, je to úplně normální, ale třeba je to pozitivum, nevím. Co se mi vlastně na Francii líbí nejvíc je to, jak pečují o krajinu, na ulicích ve městech je binec, ale venkov je opravdu nádherný, čistý a nezkažený panelovými domy a komíny.

Proč jste si vybrala zrovna francouzštinu?

Když jsem studovala v Praze, tak jsem četla odborné články o literatuře ze 30. let, bylo tam mnoho francouzských slov, usoudila jsem z toho, že vzdělanec musí umět francouzsky. Byl to samozřejmě omyl, zaspala jsem tenkrát dobu, kdybych četla články z 90. let, usoudila bych, že vzdělanec hovoří anglicky. Byl to vlastně trochu omyl, ale to nevadí.

Také jsme si všimli, že ve škole nosíte originální oblečení. Inspirovala jste se podle někoho?

Toho jste si všimli? Já jsem si toho nevšimla. Je jedno, co nosíte, hlavně to musíte umět nosit. To "jak" to nosíte, je odrazem vaší duše.

Představte si, že máte kouzelnou moc. Co byste si vyčarovala?

Vyčarovala bych si schopnost říct všechno, co si myslím. A nebát se následků. Jsem jinak celkem spokojená.

Co vás zaručeně rozesměje a co vás rozesmálo naposledy?

Vtipný muž. (směju se zřídka)

Proč jste se rozhodla být učitelkou?

Nikdy jsem nechtěla být učitelkou. Upřímně řečeno, nebylo to mým plánem. Předěšlé zaměstnání mě naučilo spoustu věcí, ty mě donutily o této věci přemýšlet. Chtěla jsem to zkusit. Teď jsem učitelkou, zítra můžu být doktorkou historie, pozítří hajzlbabkou v Pardubicích na nádraží. Jsem schopná dělat téměř cokoli.

Co děláte, když zrovna neučíte?

Čtu, zajímám se o svět, nyní čtu zrovna knihu o české krajině. Chci poznat, v čem je česká krajina zvláštní a půvabná. Také překládám knihu, běhám orientační běh, poslouchám hudbu (Mozart, Bach, David Bowie), přemýšlím v křesle, sbírám sovy a hrnky, vymýšlím, co by se dalo podniknout a tak.

Jana Kapounová a Sabina Tomaidesová, VI. A

Představujeme redaktory

*Budík zvoní. Je brzké úterní ráno a já vstávám kolem šesté, abych do školy dorazil ještě před sedmou hodinou. Vcházím do třídy VII.A, kde se v tomto roce pravidelně schází mladší i starší redaktoři školního časopisu Malíček. Paní učitelka Musilová, která celou redakci řídí, tu ještě není. To jsem rád. Nejsem poslední! Po chvíli se však dveře opět otevírají. Po jejím boku přichází **MILOŠ SOUKUP** z VI. A, **JANA KAPOUNOVÁ** z VI. A a **EVA BALONOVÁ** z IX. A.*

Dotazník číslo 1

Mé jméno a příjmení: Miloš Soukup.

Narodil jsem se: 30. září 1993 v Hradci Králové.

Jsem: Žák Základní školy Dr. Jana Malíka.

Můj největší koníček: Rád chodím na ryby a hraji fotbal.

Má nejoblíbenější hudba: Poslouchám Kabáty, Vlastu Horvátha, Anetu Langerovou a Robbieho Williamse.

Můj nejoblíbenější film: Star Wars, Mizerové 2, Černý jestřáb sestřelen a Pátý element.

Rád čtu knihy: Velké knihy komiksů, Harryho Pottera a Tajemství Temného dvorce.

Nejraději nosím: Pěkné tričko a rifle.

Bojím se: Toho, co neznám.

Ze školních předmětů mě baví: Matematika, český jazyk, zeměpis, tělocvik, výtvarná výchova, dějepis a volitelné předměty.

Ze školních předmětů mě nejvíce nebaví: Přírodopis, angličtina a fyzika.

Na práci redaktora se mi líbí: Mohu psát o věcech, které se mi líbí. Lidi si to potom mohou přečíst.

Chtěl bych se naučit: Chtěl bych dobře psát a umět zákony.

Chtěl bych se živit: Povoláním bych chtěl být soudcem jako je moje mamka.

Dotazník číslo 2

Mé jméno a příjmení: Jana Kapounová

Narodila jsem se: 8. dubna 1994 v chrudimské nemocnici.

Jsem: Možná normální holka se smyslem pro humor narozená ve znamení Berana.

Můj největší koníček: Zálib mám hodně, ale nejvíce mě baví pracovat na počítači s programem Adobe Photoshop, kde dělám grafiku.

Má nejoblíbenější hudba: Poslouchám celkem všechno, ale nejraději mám Green Day.

Můj nejoblíbenější film: Úplně nejraději mám Pána Prstenů.

Ráda čtu knihy: Rozhodně dívčí romány, dobrodružné knihy a něco, u čeho se zasměji.

Nejraději nosím: Sportovní oblečení, rifle a mikinu. Hlavně, aby mi to bylo pohodlné.

Bojím se: Že dostanu špatnou známku a taky mám strach z těch slizkých šneků, slimáků a žížal.

Ze školních předmětů mě baví: Většinou to, co mi jde, ale jinak mám ráda dějepis, výtvarnou výchovu, český jazyk, anglický jazyk a přírodopis.

Ze školních předmětů mě nejvíce nebaví: Každý předmět mě v něčem nebaví, ale jestli bych si musela vybrat, tak by to bohužel byla fyzika a matematika.

Na práci redaktorky se mi líbí: Baví mě, že se hodně setkávám s lidmi a také, že se mi díky tomu zlepšuje pravopis.

Chtěla bych se naučit: Nebýt tak upovídaná, umět pořádně zpívat, naučit se francouzsky a plno dalších věcí.

Chtěla bych se živit: Něčím, co by mě bavilo, ale ještě nemám konkrétní představu.

Dotazník číslo 3

Mé jméno a příjmení: Eva Balonová.

Narodila jsem se: Na Den učitelů před patnácti lety.

Jsem: Náladová, drzá, cholerická, výbušná, ... Ale jinak myslím, že celkem v pohodě.

Můj největší koníček: Cestování a snění.

Má nejoblíbenější hudba: Když nepočítám punk a techno, což pro mě není hudba, tak snad všechno.

Můj nejoblíbenější film: Pearl Harbor, King Kong, Město andělů ... Je jich hodně, ale nejraději mám smutné filmy.

Ráda čtu: Knihy, časopisy, slovníky, noviny, ...

Nejraději nosím: Pyžamo.

Bojím se: Strachu.

Ze školních předmětů mě baví: Všechny jazyky.

Ze školních předmětů mě nejvíce nebaví: Fyzika.

Na práci redaktorky se mi líbí: Psaní článků a rozšiřování si své slovní zásoby.
A samozřejmě i poznávání nových lidí.

Chtěla bych se naučit: Mluvit plynně alespoň patnácti cizími jazyky.

Chtěla bych se živit: Asi jídlem.

Další členy redakční rady vám představíme v příštím, červnovém čísle. Chcete mezi nimi být také? Tak neváhejte! Přidat se může opravdu každý.

Martin Vápeník, IX.A

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

Lyžařský výcvikový kurz tříd IV. A a IV. B

V neděli 12. února ráno jsme měli sraz před naší školou Dr. Jana Malíka. Asi v devět hodin pro nás přijel autobus a mohli jsme vyrazit do Krkonoš do Strážného na náš první lyžařský výcvikový kurz. Ubytování jsme byli v hotelu Vltava. Byly tam dva pokoje po dvou a šest pokojů po čtyřech. Na "lyžáku" jsme byli sedm dní. V neděli po obědě jsme se rozdělili do čtyř družstev. První byli žlutí, druhí modří, třetí červení a čtvrté družstvo mělo zelenou barvu. Každý den jsme chodili na sjezdové lyže a někdy na běžky. Na lyžařském kurzu jsme se naučili

malý oblouk, střední oblouk, velký oblouk a carvingový oblouk. Každý večer jsme měli přednášky o sjezdových lyžích, běžkách a celkovém lyžování. Také jsme měli společenské večery, při kterých jsme vymýšleli scénky nebo hry. Náš první "lyžák" proběhl bez vážných zranění. ☺ Všem se moc líbil a už se těším na další.

Tereza Medunová, IV. B

Lyžařský výcvikový kurz

Když jsme vyšli na lyže a padali jak hrušky,
řekli jsme, že radši půjdeme na ty známé běžky.
Jezdili jsme na vleku,
a dělali tam neplechu.
Projdeme autobusovými vrátky,
a hurá zpátky.
A to je konec básničky,
říkají to rolničky.

Pavel Pospíšil, Petr Koreček, IV. B

Lyžování

Pojedeme na lyžák,
vezmeme si všechno však.

Na sjezdovce jezdíme,
oblouky se učíme.

Učitelé nám předvádějí,
jak se lyže přenášejí.

Potom jdeme spát,
necháme si něco zdát.

Tereza Medunová, Martina Křečanová, Eliška Kubaštová, IV. B

PROJEKT "KNIHA"

V březnu se konal ve druhých třídách třídní projekt s názvem "Kniha". A já jsem mohl být při tom!

Vcházím do druhé třídy. Je tu plno dětí. Zdravíme se a jdeme si sednout na koberec. Paní učitelka mě představuje a děti mně také říkají svá jména. A začíná práce. Jako první úkol máme sepsat na papírky, co od projektu "Kniha" očekáváme. Po psaní se znovu scházíme na koberci a dvě děti ze skupiny, tedy mluvčí a zapisovatel, jdou k flipu. Mluvčí má za úkol říci, co napsali, a zapisovatel má nalepit papírky na flip. Po této aktivitě paní učitelka říká, co nás první den, tedy ve středu, čeká. Nejdříve je to téma, jak vzniká kniha, a potom prohlídka tiskárny. Dostáváme za úkol vypsát z lístečků, které leží na koberci, na tabulku lidi, kteří se na výrobě knihy podílejí. Na papírech máme uvedeny postupy práce a na dalších profese lidí souvisejících s výrobou knihy. Přiřazujeme je k sobě a lepíme podle pořadí. Kontrolujeme si, jestli to máme správně. Teď přichází hra na básníky. Skupiny dostávají za úkol vymyslet si vlastní básničku. Je to legrace.

A je tu očekávaný odchod do tiskárny. Cesta probíhá v klidu. V tiskárně se dozvídáme, že se v chrudimské tiskárně používají jen červená, žlutá, modrá a černá barva, protože spojením těchto barev se vytvářejí jiné barvy. Obrázky jsou nejdříve na filmech a pak se teprve dostanou na papír. Ještě si prohlížíme stroje a vybíráme si věci, které tam pro nás mají připravené. Pak už se jen vracíme do školy.

Druhý den děti vyrábí tiskátka se svým jménem. Potřebují k tomu: temperu, noviny, štětec, kelímek na vodu, tabulku na předkresbu a paletu na barvy. Když mají tiskátka hotová, skupiny tisknou svá jména na společný papír.

Poslední cesta, která je před námi, je cesta do knihkupectví. Paní prodavačka nás vítá a ukazuje nám, kde je jaký žánr, a říká nám, co nemáme s knihami dělat. Po této aktivitě si můžeme prohlédnout jakoukoli knihu. A zase nás čeká cesta do školy.

Na třetím dni projektu jsem už nemohl být, protože mně nebylo dobře, ale vím, že děti psaly o tom, co se dozvěděly v tiskárně a v knihkupectví, a pracovaly s pohádkou „Jak Křemílek a Vochomůrka zasadili semínko“ a „Jak si udělali houpáčku“. Potom už dělaly jen svou knihu a daly do ní vše, co během projektu udělaly, kromě razítek. A to je vše.

Miloš Soukup, VI. B

DRUHÁCI SI HRÁLI NA BÁSNÍKY

POMATENÁ RODINKA

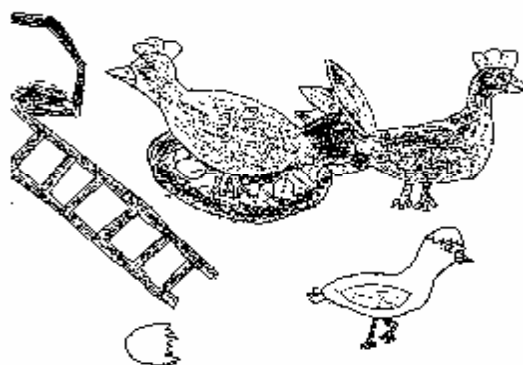
Býk, kráva, tele,
to je ale sele.
Býk, tele, kráva,
to je velká sláva.
Kráva, tele, býk,
to je ale trik.
Tele, kráva, býk,
to je velký smích.

VESELÁ PRASÁTKA

Selátko si chrochtá,
prasnice ho lechtá.
Vepř se na ně dívá,
hlavou při tom kývá.

RODINA KONÍ SI STAVÍ DŮM

Kobyla, hříbě, kůň,
postaví si dům.
Postaví si domeček,
poběží na kopeček.
Potkají tak Janičku,
dá jí jablko z ranečku.

VYLÍHNUTÉ KUŘÁTKO

Kohoutek a slepička
mají spolu vajíčka.
A zakrátko ťuky, ťuk,
vylíhl se kuří kluk.
A zakrátko tohle kuře
běhá rychle po dvoře.

PSÍ RODINA

Štěně, fena, pes,
uvidím je dnes.
Zahrajeme si na babu,
máme dobrou náladu.

KOČIČKY JSOU KAMARÁDI

Kocour, kočka, kotě
dneska spali v botě.
Kočka, kocour ve velké,
kotě zase v malé.
Ráno pěkně spolu,
snídají u stolu.

NOC S ANDERSENEM

A znovu po roce proběhla noc se slavným spisovatelem Hansem Christianem Andersenem. Byla to kouzelná noc, při které jsme mohli vidět tohoto spisovatele na vlastní oči. Přivítal nás v jídelně na oslavě svých 201. narozenin. Na jeho počest nám děti zahrály pohádku „Pasáček vepřů“, kterou napsal. Po divadelním představení jsme se přesunuli do svých tříd, kde probíhal různý program.

Například v šestých třídách jsme si přečetli pohádku „Císařovy nové šaty“, ve které dva podvodníci šijí kouzelné šaty, které může vidět pouze ten, kdo není

hloupý a hodí se pro své povolání. A tak jsme i my museli vymyslet kouzelné šaty pro císaře a pak je předvést na svých modelkách a modelech.

Také ve třetí třídě žily děti pohádkami. Paní učitelka jim rozdala rozstříhané pohádky o Modrém Karkulíkovi a Červené Karkulce. Děti je musely složit a pak si je přečtly. Společně hledaly rozdíly mezi oběma pohádkami.

Byla to noc plná legrace, napětí a zábavy. Někdy kolem jedenácté hodiny večer přišel pan ředitel, aby nám dal svačinu a popřál dobrou noc. Pak jsme si všichni rozložili spaní, vyčistili si zuby a zachumlali se do spacáků a dek. Při pohádce na dobrou noc jsme všichni pomalu usnuli.

Denisa Kreuzerová, VI. A

HORORY V SEDMI CE

Naše třída se odpoutala od pohádek a zvolila horory, které jsou velmi zajímavé a dalo by se říci i hodně fascinující. Chcete vědět, jak to všechno probíhalo a hlavně, co se dělo? Tak neváhejte a vrhněte se do čtení.

My jsme začali přivítáním a lepením lístečků do knihy. Na lístečky každý sám za sebe napsal, co od tohoto večera očekává a co by chtěl dělat, svoje přání pak přečetl nahlas, aby všichni věděli, co by si přál a co by chtěl prožít. Zazněla tam například zábava, strach, legrace, nové a zajímavé informace a další věci. Pak jsme si všichni přečetli pohádku, kterou jsme pečlivě rozebrali.

„Co je to horor? Co si pod tímto pojmem představíte?“ Tuhle otázku nám položila paní učitelka Iva Brožová, která stála u flipu a zapisovala naše názory. Později jsme se odebrali k baladám, jednu jsme si přečetli a hned jsme ji ohodnotili, jak se komu líbila. Po velmi vyčerpávajícím vyhodnocení balady, jsme se na ni šli podívat do audioučebny. Horor jsme znovu rozebrali a vydali se na židovský hřbitov. Byla sice tma, ale v oknech školy se svítilo, takže bylo celkem vidět. Obdrželi jsme svíčky, které se zapálily a položily se na nějaký námi vybraný hrob. Když jsme došli do třídy, položila nám paní učitelka další záludnou otázku: „Co nám strach přináší nebo k čemu je nám dobrý a naopak, k čemu je špatný nebo co nám může způsobit?“ Zazněly názory, že díky strachu získáváme nové zkušenosti, bojíme se, atd. Došli jsme k závěru, že strach je nám spíše užitečný, než nám něco způsobuje. Díky strachu jsme mnohem opatrnější.

Poté, co jsme probrali strach a hrůzu, jsme se začali už pomaličku chystat ke spánku. Paní učitelka nám četla různé horory, při kterých postupně usínali mí spolužáci a spolužačky. Usnula jsem asi jako poslední, protože mě hrozně zajímalo, jak ten horor skončí. Ráno, když jsme se probudili, vyčistili si zuby a sbalili si svoje věci, zhodnotili jsme si náš společný večer a ráno. Všichni jsme byli nad míru spokojeni a určitě se těšíme na další Noc s Andersenem a možná s dalším velmi zajímavým tématem, jako byly třeba horory.

Zuzana Steinerová, VII. A

VÝLETY DO SVĚTA FANTAZIE

Taky jste už někdy použili větu: "To je ale v čudu." Jaké to ale v Čudu je, kde se toto pomyslné Čudo nachází? Nad tím přemýšleli žáci VI. B.

V Čudu

Jaké je to v Čudu? Já tam byl a povím vám, všemu jsem se podívil. Velké domy, velké stromy, velké školy, velcí lidé s dobrým srdcem na dlani. V tom mém Čudu je krásný kopeček, na něm stojí cukrárna. Prodávají tam rohlíčky, větrníčky a trubičky. Sněhové indiánky, po kterých oči jenom září. Všichni kolem se jen usmívají, navzájem si pomáhají, je to radost na ně pohledět. Tak to je svět v dalekém Čudu. Zajedťte se podívat a dobrou náladu načerpat.

Miloš Soukup, VI. B

Zem v Čudu

V zemi v Čudu je úplně jiný život. Rostou tam stromy až k mrakům a pestrobarevné květiny. Žijí tam skřítci, kteří mluví docela jinou řečí než my. Skřítci bydlí hluboko v zemi s obrovskými brouky, kteří je přenášejí z místa na místo. V Čudu nesvítí ve dne slunce, ale měsíc a v noci slunce. Je to přesně naopak, než u nás.

Markéta Hladíková

Jaké je to asi v Čudu?

Je to krásný ostrov, kde je klid a mír. Je tam spousta zajímavých tvorů, kteří jinde nežijí. Je tam spousta malých domečků na pláži. Lidé jezdí do Čudu, aby si odpočinuli, přišli na jiné myšlenky a vyléčili si své nemoci, jak fyzické, tak duševní.

Věra Kupková

Jak jsme se „rozhodovali“

Čtvrteční dopoledne 16. března se pro deváté ročníky neslo ve znamení projektového dne, který nás pod názvem „Rozhodni se“ seznámil s klady i zápory, které přinášejí drogy. Diskutovalo se o cigaretách, marihuaně a alkoholu. Seznamovali jsme se s tím, co jsme o jednotlivých drogách zjistili z literatury, od lékařů, od policie i z médií. Dozvěděli jsme se nové věci, o kterých jsme ani netušili. Proto bychom i vás prostřednictvím tohoto článku rádi krátce informovali o nebezpečí, se kterým se miliony lidí na celém světě setkávají dnes a denně, především na místech, kde se schází velké množství lidí, jako na tanečních zábavách a podobně.

Konkrétně v České republice, jak jsme se dozvěděli z internetového portálu www.odrogach.cz, se dopouští porušení zákona ten, kdo **marihuanu** pěstuje, nabízí, prodá nebo jinak jinému opatří. Přímo v Chrudimi, jak nás informovala Policie ČR, byly již několikrát naznamenány případy pěstování této rostliny, především na osamocených polích.

Konzumace **alkoholu** je v ČR povolena od 18 let, většina lidí však tuto hranici nedodrжуje. I zdejší nemocnice ví o případech, kdy přivezli opilé třináctileté dítě. Kdo za to může? Odborníci se shodují na rodičích. Co se má ale udělat, aby dostupnost návykových látek byla i v naší zemi stejně nízká, jako je tomu ve Švédsku či USA? A víte jak alkoholika poznáte? Především tuto svoji drogu pořád zapírá.

Přes všechny zákazy **kouření** na veřejných místech si kuřáci žijí „svět je náš“ a neohlíží se na ty druhé, pro které je vdechování kouře mnohdy škodlivější než samotné kouření. (Kuřák totiž kouř z cigaret vdechuje přes filtr.) Pokud byste se k těmto lidem chtěli přidat, musíte si upravit i váš jídelníček: arsen, formaldehyd, kyanid, močovina, dehet a přes dalších sto karcinogenních látek, to je jedna cigareta. Jestli se vám nezvedá žaludek, tak přejeme „dobrou chuť“, vždyť tím vlastně i reprezentujeme naši republiku. Ano jsme první na světě! Konkrétně s výskytem rakoviny plic u mužů.

TOTO JSOU FAKTA:

Na následky kouření umírá v České republice 60 lidí denně.

Náklady na léčbu nemocí z kouření dosahují v ČR ročně kolem 20 miliard korun.

Ve 20. století usmrtil tabák na celém světě víc osob než obě světové války dohromady.

Každá cigareta zkracuje život o 8 minut.

Denně se utratí za cigarety 16 miliard korun.

Už jste se rozhodli, jakým směrem se budete v životě ubírat? Náš článek vás od žádné z těchto látek neměl odradit. Vždyť kdo z nás prozatím v životě nevypil ani kapku alkoholu a nezkusil kouřit? Ovšem snad každý, když se řekne slovo „droga“, ví, že to asi nebude ta nejlepší věc. Všechno má prostě svou dobrou a špatnou stránku a je jen na vás, z jaké strany se díváte vy.

Martin Vápeník, IX. A

TÝDEN ŘEMESEL

Naši druháčci ze školní družiny zjišťovali po celý týden, jaké by to bylo vyměnit školu za řemeslnou dílnu, a vyzkoušeli si nějaké to zaměstnání či řemeslo.

Stali se z nich pekaři, kteří pekli housky. Zahradníci při setí semen letniček. Jako hrnčíři si vyrobili vlastní domácí modelínu, ze které pak vytvářeli různé věci.

Na závěr navštívili DŘEVOVÝROBNU SESAZOVNU DÝH v Koželužské ulici v Chrudimi, kde se zpracovává dýha na výrobu nábytku.

A co se v dýhárně dozvěděli?

V dýhárně se zpracovává dýha. Dýha je malý a úzký proužek dřeva

Luboš Hurych, II. B

Nejdřív jsme byli ve skladišti, potom v továrně. Viděli jsme stroje, které zpracovávaly dýhy.

Míša Víšková a Ád'a Košková, II. B

V dýhárně mě zaujal svítící stůl. Na něm se zjišťují chyby při slepení dýh.

Martin Fereš, II. B

Vyrobte si s námi domácí modelínu

Potřebujeme k tomu 65 dkg hladké mouky, 30 dkg soli, 5 lžic oleje, 240 – 480 ml vody. Zpracujeme vláčné těsto. Je vhodné jej skladovat v igelitovém sáčku v lednici. Doba použitelnosti je asi 3 týdny.

Přejeme vám hezké výrobky.

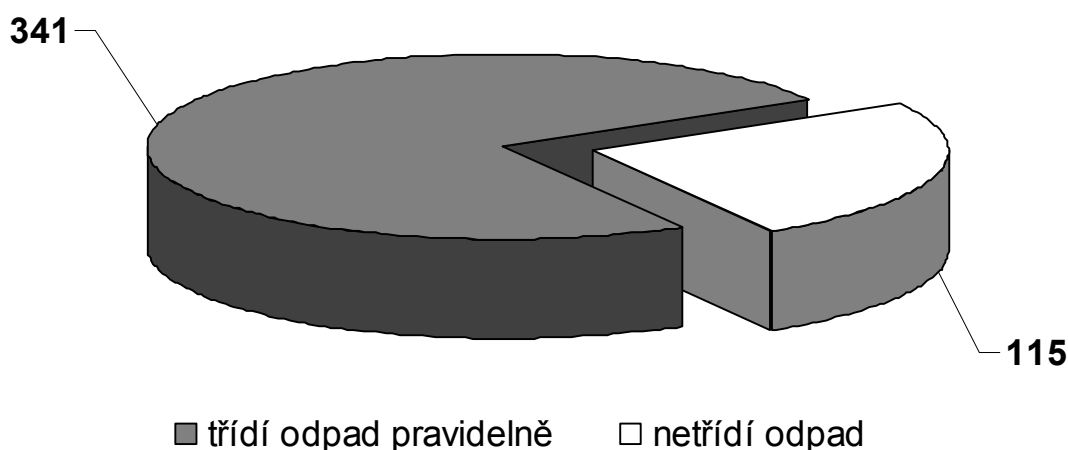
Školní družina a paní vychovatelka Jindra Žáková

Projekt "Den Země"

"Den Země", tak to byl název projektu, který se konal ve dnech 5. a 7. dubna v šestých třídách. Den Země je svátek naší zeměkoule, který se slaví už od roku 1970. Naše Země si zaslouží mít svátek a já jí přeji hodně obyvatele, kteří ji budou uklízet a nebudou ničit přírodu. Země je jen jedna, a proto bychom si ji měli předcházet.

V našem projektu jsme se učili, jak správně třídit odpad. Také jsme se pokusili naši Zemi uklidit. Práce jsme se chopili rychle a uklidili jsme odpadky kolem naší školy. Měli jsme si také dopředu přichystat plakáty na vybrané téma. Při jejich zpracování musely skupinky navštívit Městský úřad v Chrudimi, Technické služby, sběrný dvůr, sběrné suroviny. Jedna ze skupinek měla připravit anketu o tom, jak děti na naší škole třídí odpad. Tady je výsledek jejich práce:

KOLIK ŽÁKŮ NA NAŠÍ ŠKOLE TŘÍDÍ ODPAD?

TŘÍDĚNÍ ODPADU		
plasty	papír	sklo
341 žáků	261 žáků	319 žáků

Ankety se zúčastnilo 456 žáků z celkového počtu 490 žáků školy.

ZA JAK DLOUHO SE ROZLOŽÍ?

7 - 20 dní	- ohryzek od jablka	50 - 80 let	- kelímek od jogurtu
2 - 5 měsíců	- papír	100 - 200 let	- PET láhev
1 - 2 roky	- vlněná ponožka	500 let	- dětská plínka
10 - 20 let	- mikrotenový sáček	3 000 let	- sklo
10 - 20 let	- nedopalky s filtrem	nikdy	- polystyren

KVÍZ = VÍTE, KAM S NÍM?

Spoj odpad se správným kontejnerem:

popsaný list papíru

SKLO

rozbitá sklenička

plechovka

PAPÍR

láhev od vína

karton

BIOODPAD

shrabané listí

PET láhev

PLASTY

teploměr

prošlé léky

HLINÍK

lednička

NEBEZPEČNÝ ODPAD

VÍTE, ŽE...?

Tetrapaky (krabičky od mléka, džusů,...) se mohou vyhazovat do kontejnerů na plasty.

Čína vykupuje PET láhve a vyrábí z nich vlákna do zimních bund, spacích pytlů,... Tím šetříme ropu, která na Zemi nemusí být dlouho a může se vyčerpat.

Také se uvažuje o tom, že by auta jezdila na vodík. V nádrži by nebyl benzín ani nafta.

Sabina Tomaidesová a Denisa Kreuzerová, VI. A

PŘÍBĚH PLASTOVÉ LÁHVE

Ahoj, jsem plastová láhev, ve které je sprite. Do obchodu mě přivezli včera. Čekám tu na zákazníka, který si mě koupí. A je to tu! Jsem v nákupní tašce a někdo si mě nese domů. Ale počkat! Vyndává mě z tašky, pije a prázdnou mě odhazuje na zem. To jsem tedy nechtěla. Kdybych tohle tušila, radši bych se ani plastovou lahví nestala. Ležím tu už dost dlouho. Děti si se mnou kopají. Je to hrozné. Vidím, jak jde kolem kluk. Co se to děje? Nejradši bych mu řekla, že jestli si chce se mnou házet, kopat nebo dělat něco jiného, ať mě radši položí na zem, protože o další hrozné překvapení nestojím. Ale on jde ke žlutému kontejneru a hází mě do něj. Konečně! Konečně půjdu na recyklaci! Řekla bych, že takových kluků, jako je tenhle, je na světě pořád méně a méně. Chtěla bych mu poděkovat, ale už to bohužel nejde. Doufám, že můj další osud nebude stejný jako ten, co jsem prožila. Odvážejí mě do továrny, kde se setkávám s dalšími lahvemi a vypravuji jim svůj příběh. Nejradši bych byla vláknem do spacího pytle, ale co já vím.

Miloš Soukup, VI. B

PŘIJÍMACÍ ZKOUŠKY ANEB MŮJ DEN "D"

Možná jste to také někdy zažili. Mravenčení, divný pocit, strach a radost dohromady a rozklepané ruce. Tohle všechno teď prožívám. Je ráno 24. dubna 2006 a mě čeká moje první životní zkouška. Přijímací zkoušky. Když snídám, když se oblékám a když se koukám na televizi, hlavou mi běží jen jediná otázka: Co když se nedostanu? Víím, že je to v mých rukou. Jeden jediný den mi rozhodne o budoucnosti. Mám pocit, že nic nevím. Všechny informace, které jsem se učila už od září, jsou najednou pryč. Moc se bojím.

Už je čas odchodu. Jdu s mamkou pěšky na střední zdravotnickou školu. Povídáme si a já na chvíli zapomínám na to, co mě čeká. Netrvá dlouho a už se před námi objevuje střední škola. Začíná mi být čím dál hůř a hůř. Před školou se scházíme všichni, kteří budeme dělat zkoušky. Na všech vidím strach a nejistotu. Když se otevírají dveře školy, jdeme dovnitř. Loučím se s mamkou, která se jde projít. Teď už je to jenom na mně. Moc dobře si to uvědomuji. Rozdělují nás do tříd. Naštěstí jsem ve třídě s kamarádkou, to mě trochu uklidňuje. Každý sedí sám v lavici. Čekáme na učitele. Je to pár minut, ale všude je ticho a mně to připadá jako nekonečná doba. Vtom už vchází do třídy učitelka. Vyplňujeme

vstupní dotazníky a já jsem tak nervózní, že zapomínám, kdy jsem se narodila. Rozdávají nám papíry, na kterých si ověří naše znalosti z biologie. Pročítám si otázky a v duchu si říkám, že je to dost těžké. V testu je například popis ledviny, kostra lebky, něco z oběhové soustavy a spousta dalších pojmů. Nejméně desetkrát si všechno kontroluji a mám pochybnosti u každé otázky. Nesmím ale panikařit, a tak test odevzdávám. Začíná nám přestávka a hned po ní zkoušky z českého jazyka. Nezdá se mi to moc obtížné a úkoly plním s jistotou. Nervozita ze mě opadá a na konci hodiny papír odevzdávám. Jdu se ještě s ostatními podívat na školu a podělit se o dojmy.

Odpoledne se vleče a já se nemůžu dočkat 15. hodiny. Jdeme zpátky ke škole, já mám ruce sevřené do pěstí a přeji si jen jediné. Abych to zvládla. Nahoře ve třídě hledám své číslo a zjišťuji, že jsem přijímací zkoušky udělala. Vidím, že jsem byla třetí z padesáti. Objímám mamku a slzy mi tečou proudem. Volám známým a kamarádům, abych se s nimi podělila o radost. Všichni mi gratulují. Už jsem klidná a šťastná, že jsem přijata. Jsou to opravdu velké nervy, ale ta radost potom je úžasná.

Kateřina Tichá, IX. B

Byli jako my...

Myslíte si, že odhadnete lidi na první pohled? Tak schválně. Jaká podle vás byla paní učitelka LENKA NEVOLOVÁ, když byla ještě

ditě? Kdo si myslel, že andílek, tak je na úplném omylu. Když jsem paní učitelku požádal, aby se zamyslela nad léty, kdy ještě chodila do školy, mávla jen rukou a řekla, že něco vymyslí. Netrvalo dlouho a přišel mi email s tím nejděšším seznamem průšvihů, jaké jsme tu opravdu ještě neměli. Mimochodem, paní učitelko, bylo to jen tehdy, nebo takhle paníte pořád?

Už na základní škole jsem nebyla žádný andílek. Neustále jsem v hodinách vykřikovala a o přestávkách jsem se honila s klukama, běhali jsme po lavicích, házeli houbou, ale měla jsem skvělou třídní učitelku, která z toho nikdy nedělala žádný velký problém. Moje mamka ráda vzpomíná na třídní schůzku ve čtvrté třídě, kdy jí paní učitelka s radostí sdělovala: „Paní Nevolová, už se to lepší!“ V páté třídě jsem se dostala na víceleté Gymnázium do Přelouče, a to byl začátek mé „kariéry“.

Takových malých průšvihů a trapasů jsem měla několik, bylo by to na dlouho, ale ráda bych vás seznámila s jedním velkým omylem, za který jsem byla nespravedlivě potrestána a jedním velkým průšvihem, za který jsem potrestána nebyla. Jednou jsme dostali na němčinu praktikantku, která nám zadala úkol, abychom vymysleli nějaký příběh. Chtěla jsem se s kamarádkou blýsknout, a tak jsme chtěly vymyslet něco praštěného. Hledaly jsme nějaké jméno pro náš příběh a nakonec jsme napsaly příběh s názvem: Saša na záchodě (samozřejmě německy). Jistě je vám všem jasné, jak pestré a inteligentní vypravování to bylo. Při čtení jsme se chechtaly, až do té doby, než nastalo divné ticho a učitelka si nás po hodině pozvala a řekla, že jsme to přehnaly. My jsme nechápaly, co se děje, ale když nám pak řekla, že se naše praktikantka čirou náhodou jmenuje Saša, tak nám sklaplo. To, že se nám nepředstavila a že jsme nevěděly, jak se jmenuje, nám nikdo neuvěřil, a tak z našeho prima příběhu bylo jen napomenutí třídního učitele.

V sextě jsme byli na sportovním kurzu ve Španělsku. Naši kantoři, byli to samí chlapi, nám nechali celkem volnost, které jsme děsně zneužívali. Hned první večer jsme se seznámili s Čechy, kteří tam vařili a v noci po večeři jsme vyrazili - partička lidí - na pláž. Bylo to báječné, do spícího kempu jsme se vrátili až k ránu, naštěstí to nikdy nikdo nezjistil, byl by z toho šílený průšvih. Pak už jsme to raději neriskovali, ale každý večer po večeři se tzv. zdravé jádro scházelo nad kempem na prolézačkách, kde jsme si povídali a tak...☺ Na to nám ale asi v půlce kurzu přišli a hlídali nás, takže byl s našimi dýchánky konec. I přesto nám dovolili jít poslední večer do nejbližšího městečka na diskotéku. Byli jsme z toho všichni nadšení. Sraz byl ve dvě hodiny ráno. Při vstupu jsme dostali lístek, na který se psala i útrata, lístek se před odchodem zaplatil a u vstupu musel člověk

ukázat, že zaplatil, a pak ho teprve pustili ven, takže si každý měl lístek hlídat a nesměl ho ztratit. Perfektně jsme se bavili, tančili, a dokonce jsme se seznámili i se španělskými kluky. Úplně jsem zapomněla na čas, najednou se koukla na hodinky a už bylo asi 2:10. Lístek jsem měla u holek, začala jsem je shánět, ale nikdo nikde, začala jsem propadat panice, ven mě nechtěli bez lístku pustit, tak jsem vevnitř našla nějaké lidi z kempu, ti šli se mnou a ukecali vyhazovače, aby mě pustili ven. Konečně jsem byla venku, ani nevím v kolik jsem se dostala ven, ale hrozně se mi ulevilo, když jsem se venku potkala se svými dvěma kamarádkami, které také nějak zapomněly na čas. Tak jsme se všechny tři pomalu vydaly směrem ke kempu. Už z dálky jsem poznala, že naproti nám jde můj basketbalový trenér ještě s jedním učitelem, stáhla jsem se, byla jsem nevinná jak beránek, ale kamarádce se nějak nezdálo, že by to byl takový veliký problém, to „malé“ zdržení, ale její monolog přerušilo pěkné mlasknutí dobře mířené facky. A bylo ticho. Druhý den se přišel učitel kamarádce omluvit a my jsme uznaly svou chybu, omluvily jsme se a bylo nám jasné, že nešlo o nic, jen o ten šílený strach, který o nás měli. Nebylo z toho ve škole nic, za což jsme jim byly opravdu moc vděčné....

Lukáš Krčil, IX.A

VODA ŽIVÁ FUNGUJE ANEB STUDENTSKÝ PARLAMENT JE ZPĚT!

Občanské sdružení Studentský parlament „Studenti městu“, založené v září roku 2003 z iniciativy a podpory místostarosty Mgr. Petra Řezníčka a koordinátorky projektu Chrudim - Zdravé město paní Šárky Trunečkové, se po krátké přestávce opět vrací, aby oživilo kulturní dění ve městě Chrudim.

V únoru, kdy se konala naše první schůzka, se poprvé sešli zkušení „parlamentáři“ spolu s dalšími novými tvářemi. Z naší školy zde najdete Katku Vodovou, Lukáše Krčila, Veroniku Havlíkovou, Nikolu Tajzlerovou a Martina Vápeníka. Od prvního setkání byly zprovozněny nové internetové stránky na adrese www.smch.wz.cz a začalo se aktivně pracovat na přípravě akcí, jichž se bude Parlament tento rok účastnit nebo je pořádát. Vidět nás můžete například na akcích Den Země, Bambiriáda 2006, Den bez aut, Den proti kouření a Majáles 2006. Ten se bude konat již 1. května 2006 na náměstí Josefa Ressela. Těšit se můžete na bohatý program plný soutěží a různých společenských vystoupení. Abyste si ale nemysleli, přípravy nejsou žádná hračka. Roznášíme propagační letáky, v krutém počasí hledáme sponzory a zajišťujeme program, aby ten letošní třetí ročník Majálesu dopadl lépe než loni. Pomocných sil je ovšem stále málo.

Proto jste-li starší třinácti let a chtěli byste se podílet na dění ve městě Chrudimi, přidejte se k nám! Prozatím spolu s námi popřejme chrudimskému Studentskému parlamentu, ať má stále více členů a povedou se mu všechny jeho akce.

Martin Vápeník a Lukáš Krčil, IX.A

Vzdálenosti mezi Venuší a Marsem aneb rozdíly mezi chlapcem a dívkou

pokračování z minulého čísla

Říká se „Muži jsou z Marsu a ženy z Venuše“, ale to asi není pravda. Vždyť Venuše je nejrozpálenější planetou, tak co by tam ženy dělaly? Na Marsu jsou podmínky naopak příznivé, ale řekněte sami, že je to vše v podstatě nesmysl. Je ale pravda, že planety jsou rozdílné stejně jako dívka s chlapcem, a to hlavně v myšlení. My jsme se tyto rozdíly pokusily zjistit a tady se podívejte na výsledek:

3. otázka - Pro chlapce: Co si myslíš, že se dívkám líbí na chlapcích?

Pro dívky: Co se ti líbí na chlapcích?

4. otázka - Pro chlapce: Co se podle tebe nelíbí dívkám na chlapcích?

Pro dívky: Co se ti nelíbí na chlapcích?

3. JAK SE SHODLI:	CH	D	4. JAK SE SHODLI:	CH	D
vzhled	19	12	nehezká	2	1
vzhled	13	9	machrování	5	5
je pozorný	2	6	nevšímavý	0	4
smysl pro humor	9	5	zlý	0	4
sportovní typ	5	5	lže	1	2
hodný	1	4	agresivní	1	2
upřímný	1	3	namyšlený	1	2
nenamachrovaný	0	3	kouření+alkohol	0	2
na nic si nehraje	0	3	neupřímný	3	2
oblíbený	0	2	využívání	2	2
romantický	2	2	arogantní	0	1
účes	0	2	povrchní	0	1
společenský	1	2	hloupý	0	1
temperamentní	2	1	líný	1	1
veselý	1	0	silná postava	0	1
přátelský	2	1	nevěrný	0	1
široká ramena	0	1	nespolehlivý	0	1
osobnost	4	0	žárlivý	4	0
zájmy	1	0	nekomunikativní	1	0

Doufáme, že jste se poučili a nebudete si vzájemně dělat to, co opačnému pohlaví vadí a naopak.

Jana Kapounová a Sabina Tomaidesová, VI. A

CO SE BUDE NOSIT?

ROZHOVOR S KADEŘNICÍ PETROU PLACHOU

Přišlo jaro, příroda mění svůj vzhled a i my toužíme provětrat své šatníky, pozměnit své účesy. Co se bude nosit? Jaké jsou trendy letošního jara a léta? Na to jsem se zeptala kadeřnice Petry Plaché, která sídlí U Stadionu ve Studiu 3.

Co se bude nosit letos v létě?

Vlasy si budeme nechávat sestříhávat. Hodně se budou nosit rozcuchy.

Je ještě trend mít melíry?

Ano, ale jen na povrchu hlavy a hodně barevné, nejčastěji zelené, modré, oranžové nebo červené.

Je moderní trvalá?

Určitě jsou lepší přírodní vlasy, protože trvalá je out!

Doporučila byste spíš kudrnaté, nebo rovné vlasy?

Lepší jsou rovné, vyžehlené vlasy.

Nosí se ještě afropánky? Kolik tak stojí?

Afropánky jsou ještě hodně rozšířené, ale spíš u mladších generací. Jedna hlava stojí tak 3 000 – 5 000 Kč.

Doporučujete barvení vlasů u dětí?

Není to vůbec zdravé. Děti na základní škole mají slabé vlasy a barvení jim neprospívá.

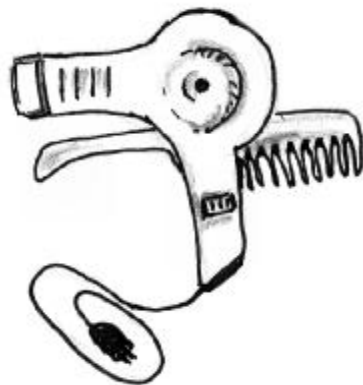
Co je pro naše vlasy nezdravé?

Pro vlasy je nezdravé časté barvení, trvalá a sluneční záření.

Jak bychom měli pečovat o vlasy v létě?

Měli bychom používat šampóny s kondicionérem, nosit pokrývky hlavy. Není dobré si mýt vlasy obden nebo každý den. Stačí tak dvakrát za týden, maximálně třikrát.

Pavλίna Venclová, VI. A

KUKÁTKO

ANEBO

KOUKNEME SE NA VAŠE VĚDOMOSTI

Milí čtenáři, věřte mi, že vymyšlení tématu pro Kukátko není zrovna jednoduché. A aby to nebylo jenom o státech světa, nechala jsem se pro tentokrát inspirovat rubrikou „MEZI MARSEM A VENUŠÍ“, což znamená, že tentokrát bude Kukátko o vesmíru.

A) POZNÁŠ, KDO JSEM??

Jsem jedna z nejmenších PLANET. Můj povrch je skalnatý a rozbrázděný krátery, jejichž velikost se pohybuje od cca 100 metrů až do 1300 kilometrů . Mám řídkou atmosféru tvořenou hlavně sodíkem se stopami vodíku a helia.

Slunce se tady jeví dvaapůlkrát větší, než je tomu na Zemi, ale obloha zůstává přesto vždy černá. Poznáš, kdo jsem???

B) OSMISMĚRKA

Najdi a vyškrtni všechna zadaná slova. Ze zbylých písmenek složíš tajenku. (Tvoří ji dvě slova)

Č	V	N	E	D	R	Í	M	S	E	V	Z
Í	O	E	E	G	A	L	A	T	E	A	E
P	A	N	N	A	R	O	T	A	C	E	M
O	P	N	J	U	P	I	T	E	R	N	Ě
S	U	S	U	L	Š	M	A	Š	T	Í	R
A	C	A	U	U	N	E	P	T	U	N	Y
L	K	T	E	K	A	R	B	K	S	L	H
E	O	L	N	L	S	K	Ý	A	A	E	Á
I	N	A	O	L	A	U	K	R	T	V	V
R	A	S	V	M	A	R	S	D	U	S	V
A	P	T	A	E	H	R	A	U	R	A	N
S	O	U	H	V	Ě	Z	D	Í	N	A	☺

Venuše, den, vesmír, Galatea (měsíc), Panna (souhvězdí), Puck (měsíc), Mars, souhvězdí, Saturn, Neptun, Země, Váhy (souhvězdí), Štír (souhvězdí), Býk (souhvězdí), Jupiter, Merkur, Rak (souhvězdí), Lev (souhvězdí), Uran, Rhea (měsíc), Pan (měsíc), rotace, Pluto, nov (fáze měsíce), Elara (měsíc), Atlas (měsíc), osa, Drak (souhvězdí), Ariel (měsíc)

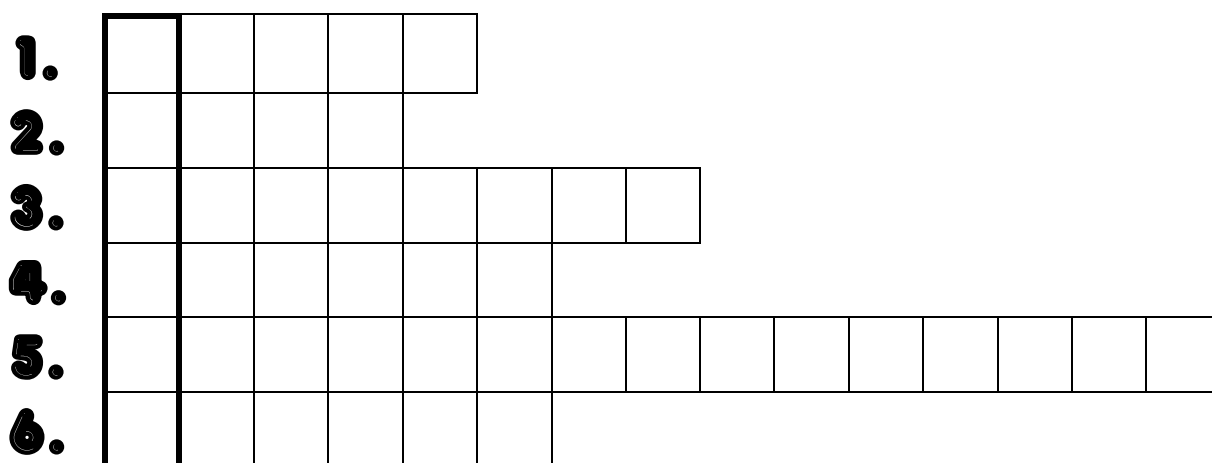
Kateřina Vodová, VII. A

SOUTĚŽ

Po dlouhé době tu pro vás máme opět možnost vyhrát zajímavé ceny. Tentokrát odměníme první tři výherce, kteří si podle pořadí budou moci zvolit z následujících cen:

CD Divokej Bill, DVD Aneta Langerová: Spousta andělů na cestě a 2 CD Harry Potter and the Goblet of fire.

Chcete-li se soutěže zúčastnit, vyluštěte následující tajenku a pošlete do 1. června 2006 na e-mail m.vapenik@seznam.cz.

Správné odpovědi spolu s výslednou tajenkou a jmény výherců uvedeme 2. června na našich webových stránkách www.malicek.czechian.net.

Martin Vápeník, IX.A

Poděkování

Velmi děkujeme stavební firmě **PLASTER** za sponzorský dar vybudováním bezbariérového nájezdu do naší školy.

Velice to přispělo k větší samostatnosti nejen nám, ale i dalším tělesně postiženým spolužačkám.

Alžběta a Eliška Svobodovy

O KRÁLI SALEONU

③

Školní hitparáda

PO NAPROSTO ZANEDBATELNÉM POČTU HLASŮ, KTERÉ JSME SEČETLI NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH ČASOPISU, JSME SE V HITPARÁDĚ ROZHODLI PRO „VELKÝ LETNÍ TŘESK“. KROMĚ NOVÝCH PÍSNÍ JSME SNÍŽILI I JEJICH POČET.

TAK SE PROBUĎTE A HLASUJTE!

VOLTE Z TÉTO NABÍDKY:

1. novinka **KT Tunstall** - Suddenly I See
2. novinka **Divokej Bill** - Váha mužů
3. novinka **Tokio Hotel** - Durch den Monsum
4. novinka **U2** - Sometimes You Can't Make It On Your Own
5. novinka **Lucie Vondráčková** - Úplně Down

Děkujeme všem, kdo nám poslali své tipy na písně do tohoto kola.

SOUTĚŽ:

Tipni si interpreta, který obsadí první příčku, a vyhraž jeho aktuální CD.

Soutěž probíhá v omezeném čase! Více na www.malicek.czechian.net.

Martin Vápeník, IX.A

MALÍČEK – občasník žáků Základní školy Chrudim, Dr. J. Malíka

- ❖ **redakční rada:** E. Balonová, N. Hrouzková, J. Kapounová, L. Krčil, D. Kreuzerová, R. Severýnová, M. Soukup, Z. Steinerová, S. Tomaidesová, M. Vápeník, K. Vodová
- ❖ **adresa redakce:** Základní škola Chrudim, Dr. J. Malíka 958, Chrudim 537 01, tel.: 469 620 607, e-mail: broz@zsmalika.cz
- ❖ www.malicek.czechian.net
- ❖ www.zsmalika.cz